

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วมของโรงเรียน ที่ถ่ายโอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

A Proposed Model of Participative Administration in Basic Education Institution Transferred to Office of Local Administrative Organization

ชื่อนักวิจัย

ยงยุทธ ยะบุญธง

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ.2552

ประเภทของงานวิจัย

การศึกษาปฐมวัย

คำสำคัญ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ถือเป็นรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญกับการปกครองท้องถิ่นมากที่สุด ตั้งแต่ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญมา 16 ฉบับ และด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ก่อให้เกิดการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่น ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงขึ้นในชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยครั้งใหญ่ (โกวิท ยวงงาม, ม.ป.ป.: 1) นอกจากนี้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 หมวด 14 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ยังได้มีการกำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหลักในการจัดบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนนี้เองเป็นหลักประกันว่ารัฐจะต้องส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก โดยใช้การกระจายอำนาจเป็นกลไกสำคัญ และเพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมจึงได้มีการกำหนดมาตรา 283 อันเป็นการระบุว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ (วุฒิสภา ต้นไชย, 2551: 1) รัฐบาลไทยได้ดำเนินการปฏิรูปให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ คือ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ต่อมาในปี พ.ศ. 2543 มีการจัดตั้งคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) และคณะกรรมการฯได้จัดทำประกาศ แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น พ.ศ. 2543 และประกาศใช้แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2545 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการกระจายอำนาจให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ตั้งแต่ที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2543 จนปัจจุบันภารกิจกระจายอำนาจของไทยไม่ก้าวหน้ามากนัก เนื่องจากบรรดาเครือข่ายองค์กรภาคประชาชนคัดค้านการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การถ่ายโอนการศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่พร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้การถ่ายโอนภารกิจเป็นไปอย่างล่าช้า ต่อมาคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 9/2548 เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2548 กำหนดเกณฑ์การถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดยกำหนดสัดส่วนการขอรับถ่ายโอนสถานศึกษา แยกตามระดับการศึกษาและตามประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีมติให้โอนสถานศึกษา ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีมติดังกล่าวสวนทางกับความคิดเห็นของสมาคมครูและผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่จึงได้รวมตัวประท้วงครั้งใหญ่ขึ้น และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของผู้ประท้วงดังกล่าว จึงเพิ่มเติมเงื่อนไขการถ่ายโอนว่าการถ่ายโอนต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจของสถานศึกษา ที่จะต้องมีการตัดสินใจร่วมกัน ระหว่างผู้บริหาร คณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อหาทางออกที่จะลดผลกระทบ โดยให้เป็นไปในลักษณะของการสมัครใจใน 2 ระดับ คือ สมัครใจในส่วนสถาบัน คือ โรงเรียน และการสมัครใจของผู้บริหารโรงเรียนและครู หากทั้ง 2 ฝ่ายสมัครใจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเต็มใจที่จะรับ และมีความพร้อมที่จะรับ โดยกระทรวงศึกษาธิการจะประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นว่าพร้อมรับ และโรงเรียนพร้อมที่จะถ่ายโอนไปจึงจะสามารถถ่ายโอนได้ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง วิธีการและเงื่อนไขการแสดงถึงความสมัครใจให้โอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2549, 13 มกราคม 2549) และจัดทำกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ การถ่ายโอนจะต้องมีการระบุชื่อโรงเรียนที่ชัดเจน และต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ โดยในปีการศึกษา 2549 จะต้องยื่นเรื่องขอรับการประเมินภายใน 120 วันก่อนวันเปิดภาคเรียน คือ ภายในวันที่ 15 มกราคม 2549 (กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549, 11 มกราคม 2549) ในส่วนของการแสดงความสมัครใจให้โอนไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง วิธีการและเงื่อนไขการแสดงถึงความสมัครใจให้โอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2549 (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง วิธีการและเงื่อนไขการแสดงถึงความสมัครใจให้โอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2549, 13 มกราคม 2549) และหลังจากนั้น วันที่ 17 มกราคม 2549 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 4) โดยในหมวด 3 (1) กำหนดให้รับข้าราชการซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการท้องถิ่นเป็นสมาชิก และมาตรา 70 (1) คงสิทธิการเป็นสมาชิกของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ถ่ายโอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เช่นเดิม (พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2549, 17 มกราคม 2549: 8)

ในปี พ.ศ.2549 ได้มีกระบวนการหาความสมัครใจของโรงเรียนและการประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้จะมีการปฏิรูปการปกครองบ้านเมือง มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แต่ก็มีมีการถ่ายโอนโรงเรียนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อถึงสิ้นปี โรงเรียนในบัญชี 1 โอนไปทั้งสิ้น 70 โรงเรียน จากนั้นต่อมาก็มีการถ่ายโอนมาเรื่อยๆ เมื่อมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ปัญหาที่ทุกฝ่ายเป็นห่วงมากที่สุด คือ เรื่อง คุณภาพและมาตรฐานทั้งในส่วนของหลักสูตร และในการจัดการเรียนการสอน สโรช สันตะพันธ์ ได้กล่าวว่า เมื่อโรงเรียนได้ผ่านกระบวนการถ่ายโอนมาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วระยะหนึ่ง ควรจัดให้มีการประเมินผลการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สโรช สันตะพันธ์, 2549) โดยอาจมอบให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เป็นผู้ดำเนินการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มจัดการศึกษา ภายหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ.2475 ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่ราษฎรในท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, ม.ป.ป.) แต่เนื่องจากเทศบาลในขณะนั้นมีงบประมาณน้อย ทำให้การจัดการศึกษาของเทศบาลไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร จึงได้โอนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลกลับคืนให้กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีประสบการณ์จัดการศึกษา โรงเรียนประชาบาลนอกเขตเทศบาลเป็นระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ.2509 – 2523 ก่อนที่จะมีการโอนโรงเรียนไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะในระดับช่วงชั้นที่ 3-4

สถานศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยปฏิบัติที่สำคัญที่สุด เมื่อถ่ายโอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะต้องมีการบริหารและจัดการให้เกิดการขับเคลื่อนไปภายใต้ภาวะการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง และต้องมีการบริหารการจัดการของสถานศึกษาใหม่ ทั้งรูปแบบ แนวทางให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัดใหม่ ความเป็นนิติบุคคลที่สิ้นสุดลง คำนึงถึงคุณค่าความมีประสิทธิภาพและคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งความเป็นท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการทางการศึกษาเป็นสำคัญ แนวทางในการบริหารสถานศึกษาที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามแนวการปฏิรูปการศึกษา และหลักการในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2549: 13) ซึ่ง ชาญชัย อาจินสมาจาร (2548: 26) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการศึกษา เกิดจากปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบการบริหาร คุณลักษณะขององค์การ และบรรยากาศการทำงานแบบมีอาชีพ ประสิทธิภาพทางการศึกษาสูงสุด ต้องการรูปแบบการบริหารและบรรยากาศในองค์การที่เหมาะสม ดังนั้นรูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วมของโรงเรียนที่ถ่ายโอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้องการค้นหา

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วม ของโรงเรียนที่ถ่ายโอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ชื่อของสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ครูและบุคลากรในสถานศึกษา บุคลากรในหน่วยงานต้นสังกัด หมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด และเครือข่ายสถานศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ เป็นชื่อสมมติทั้งสิ้น เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในภายหลัง

ผลการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาสภาพของโรงเรียนท้องถิ่นวิทยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัด 130 กิโลเมตร เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณภูมิ วันที่ 15 มกราคม 2550 ถ่ายโอนบุคลากรและทรัพย์สินเสร็จสิ้น เมื่อเดือนกันยายน 2550 ก่อนการถ่ายโอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีการศึกษา 2549 มีครู 12 คน รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษา นักเรียน 231 คน โรงเรียนประสบปัญหาทั้งในด้านจำนวนครูตามเกณฑ์ ก.ค.ศ. และขาดแคลนครูตามวิชาเอก อาคารเรียน อาคารประกอบ สื่อการเรียนการสอน งบประมาณ ไม่เพียงพอ รวมทั้งผลการประเมินคุณภาพทางวิชาการของนักเรียนยังไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลให้ความเชื่อถือและการยอมรับจากผู้ปกครอง

นักเรียนลดลงเรื่อยมาจากตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ จำนวนนักเรียนลดลงประมาณครึ่ง สุวรรณภูมิ ในระยะ 5 ปีย้อนหลัง คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชนจึงได้สมัครใจถ่ายโอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังกล่าว

2. การสร้างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วมของโรงเรียนที่ถ่ายโอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลจากการรวบรวมและศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในช่วงชั้นที่ 3 -4 ทั้งของสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งได้วิเคราะห์ รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเชิงประจักษ์ จากโรงเรียน 3 รูปแบบ ที่มีประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา คือ สถานศึกษาที่ได้รับรางวัลโรงเรียนพระราชทาน สถานศึกษา 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในฝัน และสถานศึกษาต้นแบบดีเด่นสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าโรงเรียนทั้ง 3 รูปแบบ มีการบริหารจัดการภาระงานเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การปฏิรูปการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยมุ่งผลประโยชน์สูงสุดให้เกิดแก่นักเรียน แล้วนำมาสังเคราะห์ และสร้างเป็นรูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วมของโรงเรียนถ่ายโอนฯ ที่ประกอบด้วย โครงสร้างการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วม โครงสร้างการบริหารภายในสถานศึกษา คู่มือคุณภาพ และคู่มือการปฏิบัติงาน และได้ตรวจสอบความเป็นไปได้จากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไข และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

3. การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วม ของโรงเรียนที่ถ่ายโอนฯ โดยการนำรูปแบบฯ จากชั้นตอนที่ 2 ไปทดลองและศึกษาผลการใช้ ที่โรงเรียนท้องถิ่นวิทยาเขต เป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน ในระหว่างทดลองใช้ร่างรูปแบบฯ มีการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การประสานงาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร และที่สำคัญ คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา มีการประเมินผลระหว่างการใช้ หากจุดเด่น จุดที่ต้องพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง โดยการถอดประสบการณ์ร่วมกัน เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้ มีการประเมินรูปแบบฯ และหาประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ปรากฏผลดังนี้

โครงสร้างการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีส่วนร่วมของโรงเรียนที่ถ่ายโอนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามภาพ 1 ประกอบด้วย การสายบังคับบัญชาจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จนถึงสถานศึกษา รวมทั้งสายความสัมพันธ์หรือสายแสดงความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน เริ่มจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนสุวรรณภูมิ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย (พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด, 2546, มาตรา 39, หน้า 13) มีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลทางด้านการศึกษา ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองปลัดฯ คนใดคนสุวรรณภูมิเป็นผู้รับผิดชอบด้านการศึกษา และผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รับผิดชอบ กำกับดูแลสถานศึกษาในสังกัด

สายสัมพันธ์และสายความร่วมมือ ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีภารกิจในความรับผิดชอบ คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ โดยการพัฒนาและให้คำปรึกษาแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการบริหารงานบุคคล การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การเงิน การคลัง และการบริหารจัดการ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะส่วนแผนและงบประมาณทางการศึกษาท้องถิ่น สำนักประสานและพัฒนากิจการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมอื่นๆ (ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา) กระทรวงมหาดไทย ท้องถิ่นจังหวัด สมาคมผู้บริหารโรงเรียนถ่ายโอนฯ สมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย สายสัมพันธ์และสายความร่วมมือ ด้านวิชาการ ประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เครือข่ายสถานศึกษา (เครือข่ายสถานศึกษา เครือข่ายโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุวรรณภูมิ) คณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนงาน

วิชาการระดับท้องถิ่น, ระดับกลุ่ม, ส่วนกลาง และส่วนจังหวัด คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ ของโรงเรียน และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สายสัมพันธ์และสายความร่วมมือ ด้านการบริหารจัดการในสถานศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากร ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชมรมผู้ปกครองนักเรียน และครู ชมรมศิษย์เก่าโรงเรียน ชมรมผู้เข้ารับส่งนักเรียน โรงเรียนท้องถิ่นวิทยาคม

www.thaiedresearch.org